

mase läks, teist taga otsima. Küt temmal
oli kibbe ka, sest näg ja murre närrind tem-
ma süddant. Selle hädda sees ta ohkus
mittoford Gummala pole, kes teikide toitia-
on, ja pallus leiva-pallusest ennelele ja om-
ma lastele. Üks kirjik oli tee äres, ja kir-
rifo üks seisis lasti; seina ta läks hise ja
kandis omma süddame foormot jälle palwe-
ga Gummala ette; tuli siis kirjikust wälja,
helde Loja abbi peäle lotes, ja läks eddasi.
Müüd jubtus, et üks Postwanfer temmast
mööda aias, ja et selle peält üks kimp mah-
ha ukkus, mis kange söido ja pörrumi-seoa
oli werema löinud. Sinne kui se waene
Handwerkfel kimbo jure sai, oli Postwanfer
jo ni Fouele eddasi wudnud, et temma heäl
ei kassinud ennem nende iggi, kes wanfre peäl,
ja repärroft ta ei woinudke neile feli, mis
m abakuf unud, teadust anda. Ta wottis
kimpu ülles, mis wäga raske oli; w- etwast
ta juus sedda tee peält förwalewiga, ja müüd

temma näagi, et seäl sees monned rahha-fo-
tid ollid. Pole warra ta panni Ma alla mah-
ha, pole ta kandis foio, tuli siis taggasi, ja
wiis teise pole ka ärra. Wärrast ta wiis teik
Rohtowannematte kätte, ja räkis nende ees
ülles, kuidas se temma kätte oli iubtunud.
Rahha pandi Rae-kotta seisma, kuini mon-
ne wäwa wärrast Wiisi-kirjos luggeda oli, et
ühhe reisia kaupmehhe käest kätsteisküm-
menend sedda wannataalrit tee peält ärrakaddu-
tud, ja et selle rahha-leidjale, kes sedda teise
kätte pididi saatma, sadda wannataalrit me-
lebeaks tootati. Rohtowannemad jubba-
kastid kaupmeest se ausa waese innimesse
jure, sedda Gummala õu oli saatnud se da
warra leidma. Kaupmees wottis omma
rahha wasto ja kui ärraloeti, oli teik tais,
ja olnud tingagi waia. Wist oli se waene
Handwerkfel aus ja selge mees. Ei olnud
temmal middagi kufkus, kui ta ni sure hulga
rahha leidis; temma isse-ja temma lapsed ol-